Tjele på tværs

Tjeleegnens Lokalhistoriske Forening

Årup Teglværk, som blev grundlagt omkring 1880. 90 år senere blev det efter langvarige forhandlinger overtaget af Pipers Teglværker.

Se omtale af besøg på Hammershøj Teglværk den 8. maj på side 4.

Medlemsblad nr. 1, 26. årgang 2019

Tjeleegnens Lokalhistoriske Forening

Navn, adr., tlf., mail:	Funktion 2018
Karsten Sørensen Vestergade 8, Ørum - 8830 Tjele 86653164 / 42251520 karsten@orumnet.dk	Formand
Ruth Meller Sørensen Søbakken 47, Rødding – 8830 Tjele 22595787 ru_he@fiberpost.dk	Næstformand og Sekretær
Per Vester Lærkevej 21, Ørum – 8830 Tjele 40486029 kaper@lic-mail.dk	Kasserer
Jørgen Dalager Vråvej 24, Pederstrup - 8830 Tjele 86699096 nederskov@dalager.com	Redaktør – Tjele på Tværs
Knud Erik Hansen Grønhøjvej 1, Kvorning – 8830 Tjele 21375587 ke.hansen@live.dk	Medlem
Jytte Bjørn Catrinevej 15, Vammen – 8830 Tjele 86690112 jyttebjorn@dlgmail.dk	Medlem
Jan Dalsgaard Johannesen Norupvej 8, Vammen – 8830 Tjele 86690905 jan.dalsgaard.johannesen@gmail.com	Medlem

Tjeleegnens Lokalhistoriske Arkiv

Tjelevej 8 - Ørum - 8830 Tjele

tlf.. 87 25 02 82

e-mail: info@tjelearkivet.dk

www.tjelearkivet.dk

Åbent hver mandag kl. 14 – 17.

(Ferielukket i juli måned)

Siden sidst

Sommerudflugt til Tjele og Bigum Mølle

Sommeren viste sig fra den fineste side ved årets udflugt til Tjele og Bigum Mølle. Arrangementet som blev afviklet den 26. juli, var stablet på benene i samarbejde med Stifindergruppen Ørum. Aftenen tog sin begyndelse ved Tjele Mølle, hvor Birthe Harritz fortalte om sin farfar, der fra 1898 var fæster af Møllegården, og fra 1919 som ejer af Tjele Mølle, hvilket dog kun var i en kortere periode.
Med varme og indlevelse fik vi historien om Birthes farfar, farmor og deres 13 børn, og hvorledes tilværelsen på Tjele Mølle formede sig for dem. Tak for det.

Birthes fortælling samt billeder kan ses på Tjele Arkivets hjemmeside under artikler.
Efterfølgende fortalte Karsten Sørensen møllens historie og virke gennem godt 350 år. Det oprindelige å-løb, fra broen over Tjele Møllevej, og til udløbet i Tjele Langsø må være den grøft, som har sit løb ved nordsiden af engdraget. Ser man på å-løbet fra broen og til Tjele Langsø, er der ikke megen tvivl om, at dette er menneskeskabt. Vi vil - om muligt – søge, at finde oplysninger om dette.
Derefter forsatte vi til Bigum Mølle, hvor Mogens Munk, på resterne af det gamle dige, serverede en fin historisk fortælling om dengang, der var mølle i Bigum. Mogens kan, - om nogen - historien om Lindum og Bigum området.
Tak for det!
Aftenen sluttede med diverse drikke og hjemmebagte boller, ved den overdækkede opholdshytte ved Bigum Søbad. Vi havde planlagt lidt godt fra grillen, men dette måtte vi ændre p.gr.a. brandfaren i forbindelse med den lange tørke. En 70 – 80 mennesker havde valgt at deltage ved årets Møllevandring. *Karsten Sørensen*

Storladne Vestgrønland

Efterårets foredragsaften i Tjelecentret den 6. november omhandlede Vestgrønland. Som nævnt i tidligere omtale, så var vi nok lidt på afstand af det lokalhistoriske. Men mon ikke dette blev retfærdiggjort ved det hav af historier, oplevelser og gode fortællinger, som Per Herholdt Jensen kunne præsentere for os. Udover dette, så tror jeg, at rigtig mange mennesker er fascineret af Grønlands fantastiske natur og nok også har et svagt punkt, - et sværmeri med Grønland. Fra min skoletid husker jeg Henrik Lund, en grønlandsk lærer, som først i tresserne underviste nogle år på Ørum skole. Han vendte siden hen tilbage til Grønland. Han var i en periode borgmester i Qaqortoq (Julianehåb). Skulle der være nogle af aftenens deltagere som så årets udgave af "Julehilsen til Grønland", kunne man måske genkende Per Herholdts hustru, - Else Marie. Hun var med i Aavaat koret.

Else Marie og Per Herholdt

Aftenens deltagere (40 – 50 pers.) fik fuld valuta for entreen, Per Herholdt kan i den grad sit stof og er oveni en fremragende fortæller. Vi fik et spændende indblik i Søværnets mangeartede opgaver, og dertil en fortælling med historisk indhold som spændte vidt.
Indsigt og viden om det arktiske område, som Grønland er en væsentlig del af, har vel aldrig haft større betydning end i dag. I en globaliseret verden, hvor storpolitiske interesser suser omkring polkalotten, er et godt samarbejde i Arktisk Råd af største betydning. Ifølge grundloven er det Danmark, som træffer udenrigspolitiske beslutninger på Grønlands vegne, dog i samråd med Grønlands hjemmestyre.

G E N E R A L F O R S A M L I N G

Onsdag den 20. februar 2019 - kl. 19,00

Foulum og Formyre Kulturhus – Hobro

Landevej 42

Se bagsiden

Sæt kryds i kalenderen

Det vil ske

Tegl gennem tusind år.

Den 8. maj 2019 kl. 19.00 er der forårstur til Hammershøj Teglværk, Tindbækvej 16.

Hammershøj Teglværk har med stor velvilje imødekommet et ønske fra Lokalhistorisk Forening om et arrangement omkring teglets historiske betydning. Vi ved, at man i Mellemøsten har gjort brug af tegl gennem flere tusinde år. Her til lands kender vi til brugen af teglsten tilbage i 1100-tallet. Bl.a. fra Dannevirke og tidlige klosterbyggerier. Lerets betydning som byggemateriale har dog været kendt siden middelalderen, hvor det anvendtes ved lerklining af bygninger. Man kunne for øvrigt se, hvor teknikken anvendes.

Rundt i det ganske land findes der gamle lergrave. Ofte lavede man teglsten i nærheden af disse og gerne hvor der var adgang til træ eller tørv til brænding af den tørrede lersten. Tit kan man se disse lergrave nævnt på gamle kort.
Vi glæder os til en aften med spændende fortællinger om lerets anvendelse.

Entre: medlemmer 25 kr. Ikke medlemmer 50 kr.

Sensommerudflugt til Kvorning Mølle.

Tirsdag den 20 august er der udflugt til Kvorning Mølle.

Vi mødes kl. 18.30 ved Kvorning Møllevej 23.

Mere om turen i næste udgave af Tjele på Tværs.

Ler og mergel

Som man kan se i spalten til venstre, så har I den 8. maj mulighed for at se og høre om anvendelse af ler. Ethvert sogn har tidligere haft "teglværk" eller teglbrænderi.

Eks.

Pram Jørgen sejlede mursten fra Ejstrup Teglværk og hentede dets forsyning af tørv i Vammen Kær. Tørv fra Skals solgte han ved fiskepladserne ved fjorden. I 1882 sejlede han tømmeret til Kresten Østergaards stuehus i Ejstrup fra tømmerhandler Frederiksen i Virksund Kro.

I forbindelse med hedeopdyrkningen blev behovet for at få jorden tilført kalk stor, så man søgte ler, der indeholdt mindst 10% kalk. Normalt lavede man mergelgrave.

Det har vi skrevet om i dette blad i jan. 2009. Det har I nok ikke liggende, men så går man på ww.tjelearkivet.dk og finder bladet under "Tjeleegnens Lokalhistoriske Forening". Artiklen omhandler en mergelgrav i Ejstrup og mergelbane til Rødding, Løvel og Pederstrup.

Men, som man kan læse herunder, så kunne man i Rødsø grave mergelen op i vandet.

Hedeopdyrkning og mergling ved Rødsø

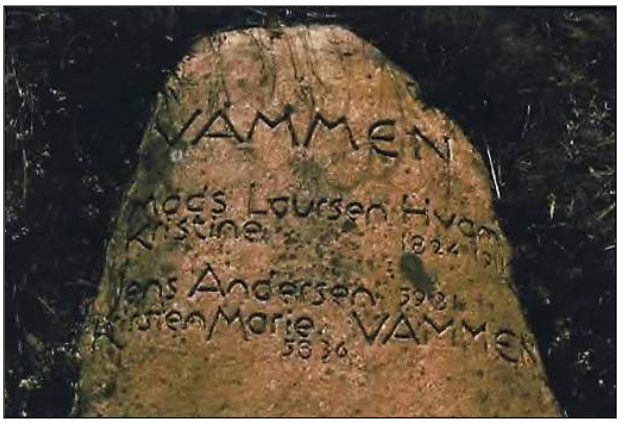

På Kongenshus Mindepark står der en sten til minde om to hedeopdyrkere fra Vammen, De bor begge to på østsiden af Rødsø.

I sognerådets indstilling af Mads Laursen står der følgende:

"Mads Laursen (Hvam) købte i 1860 80 td. land hede, som han byggede paa og begyndte at opdyrke og mergle. Han brød heden med to stude, som for øvrigt sammen med en ko udgjorde hele besætningen. Merglen hentede han ude i Rødsø og sejlede i land paa nogle primitive pramme, det var et stort arbejde, men han sagde"om jeg saa skal tælle det løs med min lommekniv og bære det ind i mine vestelommer – skal det derind." Han opdyrkede ca. 50 td. land i årene indtil 1888, da han afstod gaarden til sin søn, Jens Chr. Madsen. Besætningen var da på 8 køer, 2 stude og 2 heste."

Fortsætter på næste side

Gården, som her er omtalt, er Tingdalsgaard, Tinghøjvej 28, Vammen. Ejendommen får senere mere jord, så der også kan blive til en søn på Tinghøjgaard)

Jens Andersen, "Lejdagergaard" Norupvej 33, Vammen, står som nr. to på stenen.

Hans barnebarn, Kristian Andersen, bor stadig på ejendommen, som sønnen har overtaget.

Kristian har skrevet nedenstående om mergelgravning i Rødsø.

Fem meter fra søbredden finder man en forhøjning i terrænet, der kaldes havnen. Det er resterne af en gammel mergelplads, hvor de lokale landmænd hentede mergel fra ca.1900 til 1920.

En lang sliske gik 50 m ud i søen, en slags kædegraver med skovle, trukket af en petroleumsmotor ,som hævede en blanding af mergel (kalkholdig ler), blåler og mudder ind på land, her lå det til tørring, inden den videre transport kunne finde sted. Der var stillet et bolværk an, så det ikke løb tilbage i søen igen. Det var et konsortium under Hedeselskabet, der stod for indvindingen.

Manden (forrest på billedet) med kravetøj gik hver lørdag formiddag på gåben til Hedeselskabet i Viborg for at hente løn til arbejdsholdet. Han gik selvfølgelig også tilbage og betalte løn til folkene.

Den slags var der plads til på skolen i 80'erne - før tjenestetidsaftale m.v. Emnedage :"Hverdag og fest på vore oldeforældres tid." Rødding Skole sep. 1984

Hjalmar Jacobsen , Skringstrup

Villy Vinther, Rødding

Nette Hunsballe in memoriam

Ved Nette Hunsballes død mistede det lokalhistoriske arbejde på Tjele-egnen en ildsjæl. Nette var foruden sin bestyrelsespost i Lokalhistorisk Forening frivillig hjælper på Arkivet og sidst, men ikke mindst, medlem af redaktionen af "Tjele på langs".

Nette var født i København den 11. januar 1939 og kunne således have fejret sin 80 års fødselsdag i år. Nette fik i oktober en blodprop og sov stille ind en uge senere den 14. oktober 2018.

Som barn blev hun adopteret af lærer Holger Schøler og hustru i Nr. Vinge. Nr. Vinge blev således hendes udgangspunkt i mange år. Præget af opvæksten i lærerhjemmet og med sine gode evner fik Nette realeksamen fra Føns' Private Realskole i Viborg. I 1956 blev hun ansat som ung pige i huset hos den 24 år ældre Marius Hunsballe, som var erhvervsfisker på Tjele Langsø. I 1958 blev parret gift og fire børn kom til. I 1985 flyttede de til Venø, men da Marius Hunsballe døde i 1997 vendte Nette tilbage til denne egn og bosatte sig i Ørum.

Nette Hunsballe på Arkivet, hvor hun også tog en tørn

Nette var med til at redigere "Tjele på langs" årbøgerne fra 2014, 2016 og 2018. Inden Nette kom i redaktionen, havde hun allerede bidraget til bogen ved i 2004 at skrive en beretning om sit liv som fiskerkone ved Tjele Langsø. Vi kan i dag glæde os over, at Nette i tide fik beskrevet dette fine stykke erhvervs- kultur- og personalhistorie, som nu er en saga blot. Senere skrev Nette om etableringen af statshusmandsbrugene i Nr. Vinge, og også her var hun på hjemmebane, da hun med sin opvækst i Nr. Vinge kendte og hus kendte og hus kede alle beboerne. At gå en tur på Nr. Vinge Kirkegård med Nette var en oplevelse. Hun kunne ikke kun fortælle om stort set alle afdøde, men også sætte dem i familiemæssige relationer til hinanden i flere generationer. Hvor vil der komme mange gange, hvor vi vil sige, bare vi kunne spørge Nette, det ville hun vide!

Da Nette kom ind i redaktionen, viste det sig hurtigt, at Nette ikke kun var en dygtig skribent, hun havde også et godt blik for det danske sprog i sin korrekte form. Hun blev meget indigneret, hvis der i medierne blev sjusket med stavning og endelser. Hun havde styr på grammatikken, og hvis vi andre ikke gav os i første omgang, så måtte vi som regel bøje os efter opslag i retskrivningsordbogen. I redaktionen vil vi savne Nette rigtig meget, vi vil savne hendes dygtige bidrag til redaktionsarbejdet og ikke mindst hendes gode selskab, som vi har nydt ved mange, mange timers hyggeligt samvær.

Æret være Nettes minde. Lene Hove

Livets gang på arkivet.

Vi er lige startet på et nyt år, så det er relevant at kigge lidt tilbage og se, hvad der er sket på arkivet i Ørum i sidste halvdel af 2018.

Trist var det, at vi måtte tage afsked med Nette Hunsballe. Hun døde i oktober måned. Nette havde en stor viden og interesse for lokalhistorie. Hun var som frivillig også med til at tage godt imod gæsterne på arkivet. Arkivet vil savne Nette's store arbejdsindsats.

Heldigvis har flere meldt sig som frivillige hjælpere her i efteråret. Knud Erik Hansen er med i bestyrelsen for Tjele Lokalhistoriske Forening. Men Knud Erik har også fundet tid til at give en hånd med i arbejdet på arkivet. Modtagelse og arkivering af materiale, som arkivet har modtaget fra Knud Erik Riisager har været en del af det.

Solveig Nielsen fra Formyre er medlem af arkivudvalget. Men Solveig har også kastet sig over opgaven med at få registreret de mange fotos, som arkivet råder over.

Fortsætter på næste side

Arkivet har mange fotos siddende i ringbind. De fortæller meget om, hvordan den tidligere Tjele Kommune så ud, men også fine historier om de mennesker, der har boet her. Hvis man er interesseret i billeder af bestemte ejendomme eller bestemte personer, kræver det mange gange et stort arbejde af finde frem til det rigtige foto.

En af Arkivets gamle gubber - Knud Østergaard

Derfor bliver der sat mere gang i arbejdet med af få billedmaterialet digitaliseret. Billederne bliver scannet, der bliver sat en forklaring på, og de bliver så overført til en database - Arkiv.dk. Ved opslag på denne hjemmeside får man så mulighed for hjemmefra at finde oplysninger om Tjele Kommune og måske slægtninge, som har boet her.

Det er et omfattende arbejde, og der bliver rigeligt at se til også i 2019. Karen Vesterby arbejder ihærdigt på sagen.

Det er nemt at sidde hjemme bag sin computer og finde oplysninger frem. Men der er heldigvis også gæster på arkivet. Mange søger bestemte oplysninger og kan finde dem her. Men mange kan også bidrage med noget, og for de frivillige, der sidder på arkivet om mandagen, er det måske det mest spændende. Folk, der ved noget, folk, der vil af med noget og kan sætte deres del af historien ind i en større sammenhæng. Gæsterne er også med til at give liv i de ellers lidt støvede omgivelser.

Nu regner det i hvert fald ikke ind gennem taget. Arkivbygningen har fået helt nyt tag, og der er efterhånden fine forhold for gæster, frivillige og ansatte. Mød op og se det – der er kaffe på kanden!

Per Vester

Lokalhistorisk guldkorn opsamlet på Facebook

Min tidligere nabo i Vrå, Bernt Olsen, skrev denne lille bushistorie på Facebook. Der er meget fyld på Facebook, men man kan også finde mange interessante og sjove indlæg. *(Jørgen Dalager)*

Jeg tænker lidt tilbage i tiden. Fra 1949 og til sidst i 50'erne gik der rutebil fra Vrå til Viborg. Den kørte to gange om ugen, så kunne der handles et par timer. Ruten gik ad Ålborgvej til Løvelbro, over Pederstrup til Vrå, Sødal, Rødding, Ingstrup, Kokholm til Overlund og ind på Hjultorvet i Viborg. Der blev også flere gange kørt ind til Viborg om aftenen, så man kunne se de gode danske film til ni-forestillingen. Det var film som De røde Heste, Mosekongen, Det gamle Guld og en efterkrigsfilm De røde Enge. Det tog lang tid at køre ruten, for dengang stod vognstyreren ud og så til, at folk kom helskindet ind i bussen. Det var dengang, vi ikke havde så travlt. Det var rutebilejer Peter Hansen, der kørte ruten. Vi kaldte ham Rut Hans. Men tiden gik, og folkevognsbusserne kom frem. Mange mente de var for farlige at køre med, for der var ingen motor foran, hvis det kom til et uheld. Bilfabrikken lavede det sådan, at reservehjulet blev påsat foran under vinduet, så var den klaret og sikkerheden i top. Engang var vi i Otto Ottesens folkevogn taget til Grenå for at fiske torsk fra en kutter. Flere kilo torsk kom i en jutesæk, så kunne den være på bilens bagagebærer, der var placeret under bagdøren. Nu kunne de holde sig kolde på vej hjem. Da vi kommer til Rødding, står Otto ud og siger: "Vi hår vist had ild i røven, da vi kjor gennem Rannes." Sækken var gennemblødt, torskene var kogte til torskefrikasse. Alt ødelagt af den varme udstødning. Men enhver fisketur er da en oplevelse.

Otto Ottessen med sin Folkevogn

Hvad arvegodset gemte.

Da min faster Kirsten døde arvede jeg nogle af hendes ting og sager, jeg fik blandt andet en masse af hendes billeder, gamle postkort og forskellige papirer. Heriblandt var der et gammelt brev, som måske kan have lokal interesse. Selv om jeg ikke kender ret mange af de omtalte personer, så synes jeg, at brevet giver et godt tidsbillede.
Jeg vil knytte et par bemærkninger til det gamle brev, som en af mine andre fastre, Tinne, skrev til sine søskende, der sammen med forældrene boede på Tjele Mølle. Jeg ved ikke, hvornår brevet blev skrevet, men jeg vil tro, at det er fra omkring 1918 - 1920.

Tjele Mølle

Tinne hed egentlig Martine, hun blev født i år 1900.
Som ung boede hun i en periode i København, og det var i den periode, hun skrev brevet. Det må være på en færge mellem Jylland og Sjælland, at hun filmede med den unge mand.
Senere emigrerede hun til Canada, hvor hun blev gift og fik en søn. Tinne blev i Canada hele sit liv. Hun var dog på besøg i Danmark nogle få gange. Jeg kan huske, at hun besøgte min familie, da jeg var en stor pige.
Faster Tinne sendte fantastiske julegaver til os. Som barn så mine søskende og jeg hvert år frem til den dag, hvor vi skulle op på Toldkammeret i Viborg efter den årlige julepakke. Pakken indeholdt altid både gaver og slik, som vi ikke kunne købe i Danmark.
Hende, som er omtalt Tra, er min faster Petra, født i 1885. Mi er endnu en af mine fastre. Hun hed Marie og blev født i 1890
Min far var den omtalte Kalle, Karl Hansen. Min far var den yngste af 12 børn. Han blev født i 1912.
Jeg kan fortælle, at det ikke kun var som lille, at han havde en sød tand. Den last/glæde forfulgte ham livet igennem.
Birthe Harritz - Tjelevej 6, Ørum

God læselyst!

. Formyre Fredag Formiddag

Kære Ælskede Unger.
Før jeg begynder på min Rejsebeskrivelse vil jeg først sige jer Allesammen rigtig hjertelig Tak for hele i Vinter fordi I har været så raaere ved mig, og for Alle de dejlige Kager jeg har sat til Livs. Ja tusind Tak for dem Allesammen. Nå, jeg gik altsaa til Søs og læste i min Kærlighedsroman, men da jeg jo ikke helt kunde leve af Søluft og Kærlighedsromaner blev jeg jo ogsaa sulten og Tras Kager gled med beundringsværdig Hurtighed i Maven, Naa det blev Nat over Vand og Nattens gode Aand kom til mig i Form af en Ung Mand; som jeg saa filmede med til den lyse Morgen. Han hjalp mig saa op på Avholdshotellet med alt mit Kluns og spenderede Morgenkaffe. Efter at jeg saa havde lovet at skrive til ham forsvandt han, og jeg ringede saa ud til Farbe Sørens, der gik nemlig ikke Tog derud før 12 om Middagen, de gav mig saa Johanne til Rasmus Hansens Adresse for at jeg kunde gaa derop og laane hendes Cykle; hun var Imidlertid ikke hjemme, saa lejede jeg en Cykle og rasede derud. Farbe Sørens havde det godt og jeg fik Kaffe og Lavkager i lange Baner og saa maatte jeg jo rykke frem med alt hvad jeg vidste om Hanne. Niels gik og havde ingen Tænder i Munden han kom ikke til Formyre i de første 3 Maaneder sagde han. Jeg tog saa med bilen fra Randers og kom godt hjem, de formelig stejlede af Forbavselse, da de saa mig og Kalle Omfavnede mig og sendte forælskede Blikke til min Kuffert. Alle Postens Unger mødte op paa Rad og fik en Lakridspibe og en Sukkerstang i Munden. I gaar var jeg henne ved Hanne hun blev Kiste-glad for Pengene og sagde, at Tra rigtignok skulle faa et længere Takkebrev. Johanne Bundgaard er ogsaa kommet hjem til Juni, jeg har endnu ikke hilst på hendes Naade, og undgaar så vidt mulig hendes Synskreds. Johanne Mouersen kommer ogsaa hjem Jakobine har Plads i Viborg og Anne Villekær har taget Plads som ung pige i Viborg, Svenskedatteren skal have en Bette og forskellige Unge Piger gaar løse med svulmende Maver. Johanne Skomager har jo faaet et barn. Hendes Sag har været i Retten da der er saa mange om det og ingen vil være Far til det. Aage Laier jo ogsaa deriblandt. Hans Mor siger at hun ikke havde troet, at han vilde gaa saa langt ned.

Marianne Dejbjærg har faaet en Lille og ligger nu meget alvorlig syge af Underlivsbetændelse.
Jeg synes ellers det kunde være rart at være i København igen. Jeg synes det er saa bondsk igen. Jeg var nede og rejse Tørv i gaar og Hanne har lejet mig til at skrue Tørv to Dage i næste Uge. Jeg skal hilse Tra mange gange fra Mi og Sofi og sige Tusind Tak for Silketraadene og Kludene. Jeg skal sige til Mi fra Mor at hun gerne vilde strikke Fødder i Strømperne.

Hilsen fra Kalle. Tusinde kærlige Hilsener til jer Ollestesammen fra eders egen Tinne.

Ungerne var henrykte for Sagerne jeg havde med hjem. Jeg har ringet til Bigum og fortalt alt hvad jeg vidste.

Data om Jens Sørensen Søndergård:
Født 7.3.1834 på Søndergård i Løvel- død 13.3.1924.
Gift 11.12.1868 med Ane Katrine Rasmussen fra Batumgård.
Født 9. 12. 1843 – død 17.5.1928
De overtog Søndergård i Løvel efter hans forældre i 1868.
De fik 5 børn.

Søndergaard i Løvel

Han var sit sogn en god søn

(Kursiven, VSF 10. 8. 1966) redigeret 2018 af Jonna Bach. Foto: Udlånt Tjele lokalhistorisk Arkiv

Tiden rinder hastigt, og *"vore navne glemmes som sne, der faldt i fjor"*, men der er folk, hvis minder stadig holder sig, fordi deres liv formede sig sådan, at de satte præg på deres omgivelser.

Gårdejer Jens Søndergård, Løvel

Fhv. gårdejer Peder Vesterby, Løvel, der kender sit sogns og sin egns historie bedre end de fleste, har her fremdraget nogle træk til belysning af en af dem, der satte spor hvor han færdedes:
Jens Søndergård.
Han var døbt Jens Sørensen, men hans kendingsnavn blev Jens Søndergård. I 1868 blev han gift med Katrine Rasmussen fra Batumgård og de overtog hans fædrene hjem, Søndergård, med ca. halvdelen af dens jordtilliggende. Den anden halvdel, udemarken, fik en yngre broder.
Jens Søndergård fik i flere henseender en ikke ringe betydning for by og egn, hvilket i det følgende nærmere skal omtales.
Jens Søndergård havde allerede i sine unge år fået håndelag som fødselshjælper for såvel hopper og køer som andre husdyr, og han blev efterhånden hel ekspert i faget. Det kom ikke alene ham selv til gode i hans egen bedrift, men by og egn kom i rigt mål til at nyde godt heraf, idet Jens Søndergård var en sjælden tjenstvillig mand. Indtraf der fødselsvanskeligheder på egnen, hvad der jo ingenlunde var sjældent, var man ikke sent til at sende bud til ham om hjælp, og lige meget hvad tid på døgnet det skete, eller hvilket arbejde han havde for derhjemme, sagde han: *"A ska komm"*, og det skete straks. Var indkaldelsen ikke lige i nabolaget, så sadlede han en hest (Jens Søndergård var en ualmindelig dygtig rytter), og han var hurtig på stedet.
Hvor stor betydning og hjælp det havde for landmændene dengang, kan man i dag vanskelig forestille sig. I de tider var der kun en dyrlæge i Viborg og ingen i oplandet, og skulle man have bud til ham, måtte det enten ske kørende eller ridende. Meget usikkert var det i alle tilfælde at træffe dyrlægen hjemme, og man kunne langt fra regne med at få hans hjælp den dag, man havde brug for den.
Foruden fødselshjælper var Jens Søndergård også almindeligt søgt til at fortage kastrering af kalve og grise. Al den hjælp han derigennem ydede sine standsfæller, gjorde han uden betaling, og det fortjener at blive fremhævet, idet det ofte betød afbræk og forsømmelser i hans egen bedrift, at han skulle afsted.
Ved kommunalvalget i 1882 blev han medlem af sogneråd et. Løvel brugsforening oprettedes i 1890 som en af de første på Viborgegnen. Her var Jens Søndergård med i det forberedende arbejde, og han fik sæde i den første bestyrelse.
Meget af hans manddomstid faldt sammen med den bevægede politiske strid i sidste halvdel af forrige århundrede. Han var en ivrig venstremand og levede også stærkt med i den grundtviske højskolebevægelse, der i de tider fandt sikkert fodfæste i Løvel. Det var derfor ret naturligt, at han var med ved rejsningen af forsamlingshuset i 1882. Det var ham meget magtpåliggende, at brugen af dette hus til fester og lignende skete på en sømmelig måde i overensstemmelse med huset formål.
Afholdsbevægelsen havde i ham en trofast støtte.
Nævnes skal det også, at Jens Søndergård ikke var karrig med at stille befordring til rådighed, når der skulle køres af by f.eks. til fester og lignende.
Han kørte således flere gange Løvelskytterne til Amtsstævnerne i Rindsholm og til Landmandsforsamlingerne i Randers kørte han mange af egnens mænd.
Ingen af hans børn slog rod ved landbruget. De blev alle uddelere undtagen en søn, der som styrmand pløjede verdenshavene.

Fortsætter på næste side

I 1911 købte Jens Søndergård et hus i byen og solgte gården, men beholdt et mindre stykke af jorden, så han kunne føde en hest. Han kunne ikke give slip på hest og køretøj, og han foretog senere flere ture viden om i Jylland for at besøge fjerntboende børn.

I 1924 døde Jens Søndergård 90 år gl. Ved hans begravelse, der foregik fra hjemmet, gik en af hans mangeårige naboer, gårdejer R. Chr. Christensen, hen til den åbne kiste og med sin hånd kærtegnede han Jens Søndergårds ansigt og klappede den hvide kind, idet han udtalte:
Du har været din by en god søn. Du var en herlig og tjenstvillig nabo.Tak!"
Det var et gribende og talende vidnesbyrd om den takskyldighed, hans samtid følte overfor hans virke og færd.
Hans mange venner rejste på familiens gravsted en mindesten for ham, og den kom ved hans hustrus død til at omfatte dem begge.

Jens Søndergård og drengen Kristian

En stolt dag på Hammershøj Mejeri i 1961, hvor de første tankbiler præsenteres.

Tolvte udgave af den lokalhistoriske årbog "Tjele på langs" er på gaden

Endnu et digert værk med mange interessante artikler og fine billeder - alle med relation til Tjeleegnen - er udkommet som en god blanding af "almindelige" menneskers del af udviklingen i "den store historie".

To artikler relaterer til smedefaget
Karsten Sørensen fortæller om sin læretid i Ørum. Virksomheden reparerede landbrugsredskaber, udførte vvs-arbejde samt mange andre forefaldende opgaver. Det har bestemt ikke været kedeligt: "Jeg husker en episode, hvor C.C.'s snusdåse stod for skud. Jeg havde blandet snusdåsens indhold med metalspåner fra koldsaven og endvidere tilført blandingen et sprøjt Caramba (rustløsner). En rigtig smedesnus!" Artiklen har overskrifter, som kalder på nysgerrigheden bl.a. "Kuk i kæbehængslet", "Et amourøst tilbud"og "Jøden - og pølsevognen".

Ib Trankjær omtales som "en smedesøn, der benyttede mulighederne og smedede, mens jernet var varmt". Hans far var smed i Hammershøj, og herfra fortælles underholdende om den legeverden, som byens børn hyggede sig med i 1940'erne. Legene kunne foregå uforstyrret nede i bakkerne, hvor der blev lavet hemmelige huler. Børnene spillede Antonius over et hus, legede med marmorkugler og byggede med Tekno ingeniørsæt. De gik i søndagsskole, hvor negerdrengen nikkede, hvis han altså fik en mønt! De gik til sport og ikke mindst er der herlige beskrivelser af de første spejdere i Hammershøj. Alle, der har været spejdere, vil mærke mindernes varme.

Hjortepatruljen i Hammershøj ca. 1950.

To skoler
Der er to artikler om andre skoleformer end Folkeskolen: "Da musikken kom til Tjele Kommune" er skrevet af Beate Hammer Christensen og Jørgen Hagsholm. Beate var leder af Musikskolen de år, den eksisterede. En spændende artikel med mange billeder om en kort periode fra starten i 1983 og til musikskolen faldt for kommunes sparekniv i 1996.
Arne Bech Sørensen fortæller "Ungdomsskoleglimt". Der gøres rede for Ungdomsskolens historie fra starten i 1942, samt specifikt for de mange tilbud, der har været til unge mennesker i vores område før, under og efter Tjele Kommune. Spændende læsning om ændring af tilbuddene i takt med samfundsudviklingen. Først almene fag og værkstedsfag, senere f.eks. maskinskrivning, fransk og specialundervisning. Man kunne tage traktor - og knallertkørekort, der var naturværksted, man kunne komme på kanotur, og man kunne blive babysitter med diplom!

Fortsætter på næste side

To artikler handler om borgere, der fik en sten til deres minde

Jonna Bach har skrevet om "En kvinde, der mindes med ære… Bagom pigen fra Løvel"
I 1885 skete der en forbrydelse i Løvel, da to unge mennesker slog hovedet af kong Christian 9. Dog kun en buste af kongen, men det kostede alligevel fængsel. Vi er i provisorietiden med kampen mellem Venstre og Højre, og denne kamp i Folketinget kom altså også til Løvel på grund af to unges oprør mod autoriteterne. Læs selv videre om deres udvikling til selv at blive en del af magten.

Knud Erik Riisager har skrevet om "Thomas Jensen og Maren Andersen". Thomas var født i Hørby ved Hobro, og Maren var født i Hammershøj, hvor de overtog hendes forældres gård, Langdamgaard. De fik ingen børn, og efterhånden fik de mange penge på kontoen i Andelskassen. Efter Marens død solgte Thomas en del af jorden fra. Det havde sin rod i "den store historie" da den nye jernbane afskar bygningerne fra jorden. Bygningerne blev til en stiftelse med boliger for mindrebemidlede. En god ting i 1930'erne men noget forældet omkring 1970! Han lod også skabe et anlæg med buske, blomster og græsplæner, som alle byens beboere måtte nyde. Efter hans død blev der rejst en mindesten med navnene på de to givere.

Et fælles tema i bogen er personer og familier, der har rykket sig meget
Anna Marie Lebech-Sørensens artikel, "Flid er lykkens moder, og Vorherre giver den flittige alt", tager udgangspunkt i hendes tipoldeforældre og oldemor, der boede på en ejendom i Hvidding Skovagre. Familien kom fra det sydlige Jylland. Tipoldemor Mette blev født, konfirmeret, gift, separeret, fik tilladelse til at gifte sig igen, fik børn - alt imens hun bevægede sig fra det sydlige Jylland til Hvidding.

Ingrid Stage (med bare tæer) med sine ti søskende ved husmandsstedet i Bigum.

Ingrid Stage fortæller "Fra kakkelovnskrog i Bigum til formandskontor på Frederiksberg". Hun beskriver forældrenes forelskelse og bryllup, samt en harmonisk og god barndom for deres elleve børn. Et af dem er Ingrid, der begyndte sin skolegang i Lindum, kom på realskole og Katedralskolen i Viborg, blev exchange student i USA, gik på Universitet i Danmark og blev magister. Hun blev optaget af fagforeningsarbejde og sluttede sit arbejdsliv med 14 år som formand for Dansk Magisterforening. Man fornemmer arven fra forældre og bedsteforældre, der på deres måde kæmpede mod udnyttelse.

Som det ses, er bogen et omfattende skrift. Ud over de allerede nævnte emner er der endvidere:

"30 år med 8830" om postnummeret af Hans Engberg, "Fra hestevogn til tankbil" om opvækst på Hammershøj mejeri af Jette Skive, "Den gang, vi drog mod vest" om udflytning af statslige arbejdspladser af Finn Pilgaard Vinter, "Et smukt og livsvarigt venskab" af Jonna Bach, samt "Børge Larsen in memoriam" af Hans Engberg og Lene Hove.

Bogen, der er rigt illustreret, er med sine 232 sider den hidtil største.
Bogen kan købes hos Lokalhistorisk Arkiv i Ørum for 185 kr. Hanna Ammitzbøll

Ændring af Vedtægter

Bestyrelsen for Tjele Lokalhistoriske forening mener, at det nu er tid for en revision af vedtægterne. De nuværende blev sidst revideret i febr.2006. Derfor fremlægger bestyrelsen på Generalforsamlingen 20. febr. et oplæg til nye vedtægter til godkendelse. Oplægget er indlagt i dette nummer af Tjele på Tværs.
De væsentligste ændringer er:

I $2 Definition af Tjeleegnen ved liste af sognene i området,
I $3 Medlemmer skal være 18 år eller derover, for at undgå håndtering af samtykkeerklæringer, som vil kræves af Den nye Persondataforordning
I $6 stk 6 Hvis der er stemmelighed mellem kandidater ved valg til bestyrelsen, benyttes lodtrækning

De nuværende vedtægter kan ses på Lokalarkivets hjemmeside (www.lokalarkivet.dk) under fanebladet "Lokalhistorisk Forening". *Knud Erik Hansen*

Højvangen i Ørum - en del af dansk, lokal velfærdshistorie

Birthe Dalsgaard

Højvangen i Ørum har her i 2018 fejret sit 40 års jubilæum som kommunalt plejehjem. Set med historiske briller kan man dog med en stor rimelighed også markere 80 års offentlig ældreomsorg i Ørum. I 1938 - nøjagtigt 40 før Højvangen blev indviet - opretter det daværende Ørum-Vejrum-Viskum Sogneråd Søgården som offentligt drevet hjem for gamle i Ørum. Bag den beslutning ligger et grundliggende nyt syn på gamle i samfundet. De to hjems historie er i fokus her – disse hjems historie illustrerer også store ændringer i ældreomsorgen de seneste 80 år.

Fra aftægt eller offentlig almisse til ret til forsørgelse

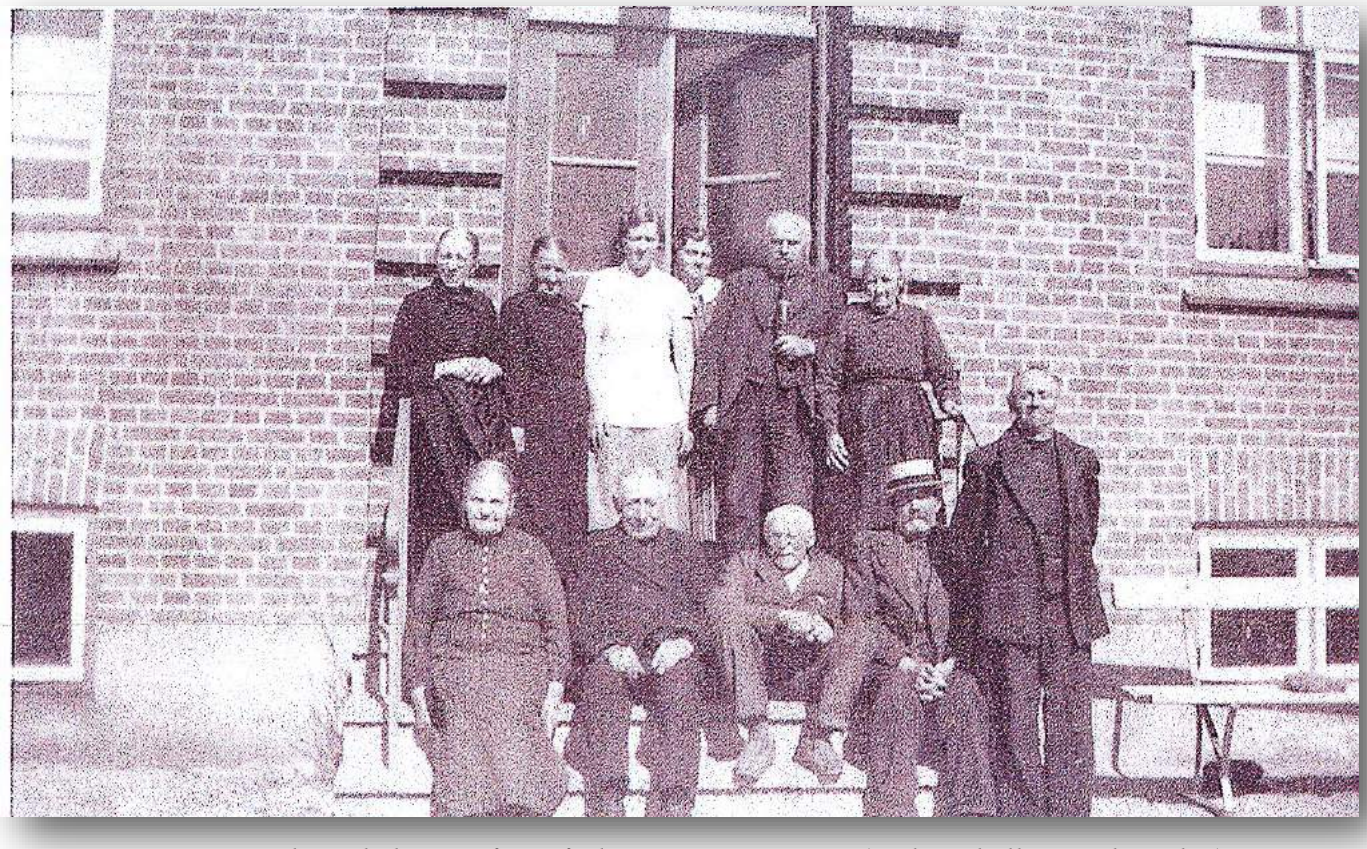

Personale og beboere på Søgårdens trappe o. 1940. (Tjele Lokalhistoriske Arkiv)

Før i tiden skulle den enkelte og dennes familie sørge for sig selv i alderdommen. Hvis man ikke kunne det, var der to veje til at få et underhold: 1) Havde man en gård eller ejendom, kunne man lave en aftægtskontrakt med den nye ejer. 2) Var man uden midler var det fuldstændigt op til sogneforstanderskabet at beslutte, hvor man skulle bo, og hvad man kunne få at leve af. Almisse kaldes det. Samfundet skelnede mellem "værdigt" og "uværdigt trængende", og støtten afhang af, om man blev placeret i den ene eller den anden kategori. De syge og vanføre hørte til den første gruppe. Til den anden gruppe hørte stort set alle andre, der ikke kunne forsørge sig ved arbejde – også de gamle. Blev man henført til den sidste gruppe, mistede man sine borgerlige rettigheder – herunder retten til at stemme[1]. I Ørum kunne borgere på almisse fx blive placeret i landsbyens fattighus[2].

Sociale rettigheder og et nyt syn på ældre

Den store socialreform i 1933 repræsenterer et nyt syn på ældre. Med reformen bliver folk, som har brug for støtte, som udgangspunkt betragtet som "værdigt trængende" og får tildelt sociale rettigheder. Det gælder også de ældre[3]. Kommunerne kan herefter blive pålagt af Amtsrådet at bygge hjem for ældre[4]. Oprettelse af alderdomshjemmet Søgården i Ørum allerede i 1938 sker netop som følge af denne lov. Den gryende velfærdsstat kommer altså også til landet – her til Ørum, og det er bemærkelsesværdigt, at det sker tidligt.

Søgården – et hjem for gamle

Søgården er en 2-etages bygning i centrum af Ørum med plads til 22 beboere. I starten er beboerne ældre fra området, der blot er blevet gamle og har brug for et sted at leve. En betingelse for at bo her er, at man modtager alderdomsunderstøttelse.

Ketty Jørgensen[5], der arbejder på Søgården fra 1971 frem til, at aldersdomshjemmet i 1978 bliver erstattet af Højvangen, fortæller, at hendes bedstefar bor her en årrække i plejehjemmets tidlige år. Han er 68 år gammel, da han flytter ind, - og rask og rørig. Han

går ofte til hånde sammen med andre beboere. Nogle af beboerne ordner fx haven.

Med to etager på Søgården er det nødvendigt, at en del af beboerne er så friske, at de kan gå på trapper. Det er sparsomt med bekvemmeligheder. Hver etage har kun et badeværelse og to toiletter. Ketty beskriver Søgården som et hjem "med liv og stemning".

Den første bestyrer på Søgården - Magda Djernis - er ansat her i hele 25 år. Hun er uddannet sygeplejerske. Men bortset fra bestyreren er resten af personalet uuddannet. Som Ketty Jørgensen husker det, er der tale om syv-otte personer, og hver enkelt ansat varetager mange funktioner, både med omsorg for de ældre, rengøring eller arbejde i køkkenet. Hun husker også kolleger, der er parat til at tage en ordentlig tørn. Således kan kollegaen Dagmar bade hele 18 personer på en torsdag formiddag.

Højvangen som bebyggelsen så ud ved opførelsen

Plejehjemmet Højvangen – fortrinsvist et hjem for svækkede ældre

Højvangen og den nye beboersammensætning

Tjele Kommune beslutter i 1975 at opføre det nye hjem for ældre, da plads-, bad- og toiletforholdene på Søgården skønnes utidssvarende[6]. Højvangen bliver et etplansbyggeri med lejligheder til omtrent det samme antal beboere som Søgården. Der bygges 22 lejligheder til permanente beboere og tre til midlertidige[7]. I de følgende år bygges der i tilknytning til Højvangen 18 ældreboliger. Beboerne i disse boliger har mulighed for at spise på Højvangen og deltage i aktiviteter. I de tilfælde, de her har brug for rengøring og pleje, bliver den opgave varetaget af kommunens hjemmepleje. Højvangen er i dag et center, der udover at være pleje- og levested for ældre, også består af et aktivitetssted, en fysio- og ergoterapi for genoptræning og en sundhedssatellit, fortæller centerleder Per Aastradsen.

Da Højvangen indvies i 1978 er ældregruppen under stærk forandring, og hermed også synet på de ældres egne muligheder for at klare sig selv[8]. De fleste ældre har efter folkepensionens indførelse i 1956, men også på grund af den generelt stigende velstand i samfundet, større personlige valgmuligheder. Mange ældre er friske og kan klare sig langt op i alderdommen. De fleste af de ældre, der har brug for en vis støtte, ønsker selv at bo længst mulig i eget hjem – og det offentlige ser også de ældre som generelt mere ressourcestærke.

Tjele kommune stiller med baggrund i den nye bistandslov fra 1976 tre muligheder til rådighed for ældre, der har behov for støtte i Ørum-området: 1) Man kan bo i eget hjem og modtage støtte til rengøring og eller pleje, 2) man kan som nævnt ovenfor bo i ældrebolig i tilknytning til Højvangen, eller 3) man kan bo og blive plejet på Højvangen. Efter bistandsloven bruger man betegnelsen plejehjem[9].

Centerleder Per Aastradsen siger, at alle ældre i princippet kan få brug for at bo på plejehjem, og alle har råd til det. Efter Bistandsloven skal folk visiteres. Kriterierne for at få en plads er, at man enten er fysisk eller kognitivt svækkede, fortæller Aastradsen. Der er således i årenes løb sket en glidning i beboersammensætningen på plejehjemmet fra almindelige ældre med behov for bolig til ældre med behov for støtte.

At arbejde på Højvangen og at bo i lejlighed i tilknytning hertil

For Ketty Jørgensen bliver det til 28 års arbejde på hjem for ældre i Ørum. Hun flytter med, da Højvangen afløser Søgården og fortsætter selv som uuddannet. Ketty forklarer, at det bliver normalt, at man på Højvangen bruger folk, der har en social- og sundhedsuddannelse. Hun laver selv forskellige ting: Er i vaskeriet, på gangene, hvor hun tager sig af de ældre, men også af og til i køkkenet. De fleste ansatte på Højvangen har i højere grad deres eget arbejdsområde, og arbejdet bliver mere effektivt, husker hun.

Øget brug af uddannet arbejdskraft matcher den ændrede beboersammensætning og deraf følgende behov for større pleje. Og den skal gives kvalificeret, hedder det på hjemmesiden. Ca. 25 social- og sundhedsassistenter og sygeplejersker arbejder således ifølge Per Aastradsen i dag med pleje og omsorg af beboerne, og plejehjemmet er bemandet døgnet rundt. De mere tidssvarende bygninger understøtter, at der kan arbejdes mere effektivt.

Maja Petersen og Olga Alsen har de senere år boet i hver sin ældrelejlighed i tilknytning til Højvangen. De bor i det afsnit, der hedder Glashuset – der hentyder til en lang gang med ovenlys, der løber mellem lejlighederne. Her er stole og borde, så beboerne kan mødes uden for deres lejligheder. De to beboere er begge i 90'erne og har klaret sig i mange år i eget hjem. De forklarer begge, at de netop er flyttet på Højvangen, fordi de i dag er alderssvækkede. De er fx begge gangbesværet. Olga Alsen er herudover synssvækket. De siger begge, at de nu har brug for, at andre sørger for det daglige for dem. Og Olga Alsen betoner også, at hun på grund af synssvækkelse har brug for pleje. De siger begge, at de kan lide, at de let kan finde selskab ved at sætte sig ud på gangen eller møde nogen, når de er ovre i spisesalen til middag på Højvangen, og når de deltager i arrangementer. Samtidig er de glade for at kunne trække sig tilbage og være sig selv i deres egen lejlighed, når de har brug for det. De betoner endeligt, at det har betydning for dem, at Højvangen ligger i deres lokalsamfund, så der er mulighed for at holde kontakt med familie og gamle venner.

Beboere og personale i snak omkring kaffebordet i 1980'erne

Foto udlånt af tidligere ansat på Højvangen Hanne Sørensen

Visioner og strategier på Højvangen

På Højvangen arbejder man med visioner og strategi, siger centerleder Per Aastradsen. Der er – ud over pleje - fokus på beboernes livsindhold. Dette er et nyere træk i omsorgen.

"På Højvangen lægger vi vægt på omsorg, respekt, ærlighed og anerkendelse fra den enkelte og hinanden", står der på Højvangens hjemmeside, og det betones, at der skal være et godt samarbejde mellem plejehjemmet og beboere og pårørende[10].

Per Aastradsen forklarer, at hans vision er at skabe et sammenhængende kraftcenter for ældre, der er en kombination af et behandlingssted, et sundhedscenter og et naturligt sted for ældre at være og at bo. I den forbindelse pointerer han, at "det gode ældreliv" skal fylde. Han forklarer, at der ikke er så mange af beboerne, der kan deltage i dagligdags gøremål, men Højvangen søger at skabe liv og aktiviteter indenhus. Det gør de både selv, men også i samarbejde med Højvangens Venner. De tager ofte ud af huset med beboere, eller de byder lokalsamfundet ind[11].

Det må anses for vigtigt, at plejehjemmet også tilbyder liv og aktivitet, da det ofte vil være svært for beboerne på grund af deres situation selv at skabe det.

Ældrepleje i Ørum gennem 80 år og fremtiden

Vi har set, at historien om Søgården og Højvangen i Ørum er udtryk for et stykke dansk velfærdshistorie. Den danske velfærdsstat tog for alvor sit afsæt i den store socialreform i 1933. Loven fik med oprettelse af Søgården allerede i 1938 hurtigt lokalt gennemslag. Det afgørende ved den ændrede lovgivning er, at de ældre, der modtager alderdomsunderstøttelse, bliver løftet op i gruppen af "værdigt trængende", og de kan som gamle med behov for støtte få ophold på Søgården. Det bliver en vedvarende holdning fra samfundets side. Fra da af er det en naturlig opgave, at kommunerne sørger for de ældre, der har behov.

Senere bliver det i princippet alle ældre med behov, der kan få bo- og plejestøtte fra det offentlige. Med Bistandsloven i 1976 (i dag Serviceloven) satser både mange ældre, der nu generelt har flere økonomiske ressourcer og det offentlige på, at flest mulige ældre

kan blive længst muligt i eget hjem, hvor de hvis nødvendigt kan modtage pleje. For Højvangen, der bliver indviet i 1978, betyder det, at det i dag er kognitivt eller fysisk svækkede ældre – ofte over 80 år, der bor på plejehjemmet, hvor det tidligere også er raske gamle. Herudover har Højvangen fokus på " det gode ældreliv". Respekten for den enkelte er en central værdi, og Højvangen understøtter en lang række aktiviteter i huset, ud af huset og kontakt til lokalsamfundet.

Ser man ind i fremtiden må man tro, der vil blive endnu større efterspørgsel efter lejligheder på Højvangen og de tilknyttede ældreboliger i Ørum. Centerleder Per Aastradsen nævner, at demografien peger i den retning ved to udviklingstræk: Nemlig at antallet af beboere i Ørum er stigende[12], og at flere borgere bliver meget gamle. Institutionen har da også en venteliste i dag og har i skrivende stund en offentlig vurdering, der hedder "meget tilfredsstillende"[13]. Som vi ser har Højvangen fokus på en mangfoldighed af aktiviteter, på et arbejde for sammenhæng mellem behandling og pleje og væren samt på en åbenhed udadtil, som bidrager til, at der trods, at den enkelte beboer vil være svækket, også skal satses på "det gode ældreliv" på Højvangen. De to interviewede beboere fra ældreboligerne - Maja Petersen og Olga Alsen - synes at sige, at dette også er en realitet for dem.

1) Se her Alderdomshjem i denstoredanske.dk
2) Informant Svend Håkon Jensen, Tjeleegnens Lokalhistoriske Arkiv
3) Det første spæde skridt til at støtte de ældre blev dog taget med indførelse af loven om alderdomsforsørgelse til mindrebemidlede i 1891.
4) Se her pamflet om Ørums historie
5) Interview med tidligere medarbejder ved både Søgården og Højvangen, Ketty Jørgensen, beboere i ældrebolig i tilknytning til Højvangen, Maja Petersen og Olga Alsen samt Centerleder på Højvangen Per Aastradsen
6) Viborg Stifts Folkeblad d. 23/1 1975
7) Periodisk bor der ægtepar, så indimellem er der lidt flere end 25 beboere
8) På et plejehjem kan der også bo yngre, svækkede personer. Men da langt de fleste som nævnt er ældre, tales der i teksten udelukkende om ældre
9) Se Alderdomshjem i denstoredanske.dk
10) Højvangens hjemmeside
11) Holder fester, tager på ferier, tager på Mc Donald, holder temadage, laver grillfester, tager på Hvidsten Kro/ ser Hvidsten-film, tager på julebesøg i Viborg, åbner op ud mod lokalsamfundet: Mødregrupper med spædbørn, daginstitutioner (fisk og høns, skoleklasser (Lucia optog, intelligent gulvtæppe)
12) Vedr. befolkningsudviklingen i Ørum: se noter fra Karsten Sørensen. Rundvisning i Ørum 2018
13) https://plejehjemsoversigten.dk

Den 14. jan. var redaktionen af "Tjele på langs" på besøg i Andelskassen i Viborg

Dette for at modtage en donation fra lokallånsmidlerne. Et beløb der gives som en anerkendelse og som en styrkelse af lokalområdet. Andelskassen i Viborg havde for 2018 to portioner á 10.000 kr. til rådighed.

Der var indkommet omkring 150 ansøgninger, så redaktionen er meget stolte af og taknemmelige for at være kommet i betragtning.

Beløbet er øremærket til køb af ny pc -er til brug for det fremtidige redaktionsarbejde.

Beløbet blev overrakt til Lene Hove, Turi Thomsen og Hans Engberg af centerdirektør Tage Malling, Viborg.

G E N E R A L F O R S A M L I N G

Onsdag den 20. februar 2019 - kl. 19.00

Foulum og Formyre Kulturhus – Hobro Landevej 42 - 8830 Tjele.

Dagsorden iflg. Vedtægternes § 5 således:

1. Valg af dirigent og skriftsfører
2. Beretning for året 2018
   a. Lokalhistorisk Forening - v/Karsten Sørensen
   b. Bogselskabet - v/Hans Engberg
3. Regnskab 2018
   Lokalhistorisk Forening samt Bogselskabet - v/Per Vester
4. Arbejdsplan for år 2019 - v/Karsten Sørensen
5. Indkomne forslag.
   (Bestyrelsen foreslår ændring af vedtægter) – v/Knud Erik Hansen
6. Budget 2019 og fastlæggelse af kontingent. - v/Per Vester
7. Valg af bestyrelse, suppleanter og revisorer – jfr. § 8
   På valg er: Karsten Sørensen, Ruth Meller Sørensen*, Jørgen Dalager og Jytte Bjørn*.
   Bestyrelsessuppleanter: Flemming Daugaard* (ny suppleant skal vælges, da Jan Dalsgaard Johannesen er indtrådt i bestyrelsen)
   Revisorer: Svend Haakon Jensen og Børge Kronborg*
   Revisorsuppleant: Knud Østergaard.
   (* Ønsker ikke genvalg)
8. Eventuelt.

Efter generalforsamling og kaffebord.

Flemming Brøste har givet tilsagn om, at fortælle om Foulum og Formyre. Området burde være garant for drabelige og finurlige fortællinger, da der er personer som påstår at Tjele Kommunes vugge har stået her, og dertil har området leveret en lang række af farverige personer, så mon ikke...
Vi glæder os i hvert fald til nogle gode fortællinger.